

คืนวันนี้เห็นบ้านเราอย่างหน่วงหนัก
หน้าจันเว่่าเพลงรักของดอกข้าว
ชีวะบ้านเมื่อฝ่านมีดอนนี้ดายา
(หมายถึงความเป็นสาวข้าวบานพันธุ์)

เบล็อกจะห่มห่อเราให้เงาสา
ห้องวิวาห์อย่างนี้หากว่าไหน
ครั้นลมพัดผาดโคน โยนยอดไกว
จะเมี๊คเลี้ฟ่ำรำวัย ให้สมรักษ์...”

เพลงเกษรตัวผู้เริ่มว่า
เสียงแห่งพิราบหวานเหมือนความฟัน
“... อ้อความรักร้าวามานานวัน
จะสมรักสมหวังกวนนี้

แล้วเกษรตัวเมียก็เสียร้าว
ในความมีดีความน่าหลงใหล
เมื่อบทเพลงนริสุทธิ์เริ่มนหยดหัก
ไห่นานนักถึงคราวข้าวตัดห้อง

บ้านเดิม... มิสส์...
พีรอชินซีวิต เห็นไหมเน่
แบกความรักชาบซังมาหนังบ
ข้าวัญญาติหวงสาวไว้คราวได

เพลงรักของดอกข้าว
มาคร...